

Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ (Ιερά Μονή Παρακλήτου)

Date : 25 Ιουλίου, 2009

Η Ιερά Μονή Παρακλήτου, ευρισκομένη εις τον Ωρωπόν Αττικής, εξέδωσε προσφάτως θαυμάσιον και διαφωτιστικόν φυλλάδιον (48 σελ., Α' έκδοσις Ιούνιος 2009, 10.000 αντίτυπα), υπό του ως άνω τίτλου, το οποίον διανέμετε δωρεάν. Παραθέτομεν εν συνεχεία το περιεχόμενό του, προς ευρύτεραν διαφώτισιν του πιστού λαού του Κυρίου.

(Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου)

Πρόλογος

Οι σύγχρονες προσπάθειες για την επαναπροσέγγιση του χριστιανικού κόσμου είναι φυσικό να έχουν ευρύτατη αποδοχή, επειδή, αφενός, αποτελούν την ανθρώπινη συμβολή στην ιερή υπόθεση της ενότητας και, αφετέρου, διεξάγονται σε μια εποχή που ο κόσμος, κατακερματισμένος από πολύμορφες αντιθέσεις, αναζητεί με αγωνία

ενοποιητικά στοιχεία.

Οι προσπάθειες αυτές, ωστόσο, έχουν αποδειχθεί μέχρι σήμερα απογοητευτικά αναποτελεσματικές. Όχι μόνο δεν εμπνέουν πλέον καμιά αισιοδοξία, αλλά και προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία, καθώς έχουν γίνει ήδη κατάδηλες οι επιζήμιες συνέπειές τους:

α) άμβλυση της ορθόδοξης αυτοσυνειδησίας, διαιρέσεις και σχίσματα στο πλήρωμα της Εκκλησίας μας·

β) σύγχυση, αποθάρρυνση και αποπροσανατολισμός στους ετεροδόξους που αναζητούν την αυθεντικότητα της πίστεως.

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί έκφραση αυτής της ανησυχίας μας, αφού ο διάλογος ανάμεσα στην Ορθοδοξία και τον Παπισμό δεσπόζει στις διαχριστιανικές σχέσεις και, επιπλέον, η συνύπαρξη Ορθοδόξων και Παπικών στις πολυπολιτισμικές πλέον κοινωνίες μας λειτουργεί ως πρόκληση για κάθε ορθόδοξη συνείδηση.

Ακολουθώντας την πατερική μας παράδοση, η οποία μας έχει διδάξει να «αγαπώμεν εν αληθεία» και να «αλητεύωμεν εν αγάπη», επιχειρούμε να σκιαγραφήσουμε με νηφαλιότητα και υπευθυνότητα το πρόσωπο του Παπισμού.

Έτσι, πιστεύουμε, θα φωτιστούν τα αμετάθετα όρια της Εκκλησίας από την αίρεση, της αλήθειας από την πλάνη. Γιατί είναι γεγονός ότι τα όρια αυτά γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτα.

Όχι μόνο επειδή στη ζωή των Ορθοδόξων έχει υπεισέλθει ο δυτικός πολιτισμός, ο διαμορφωμένος από τον παραποιημένο Χριστιανισμό της Δύσεως, αλλά και επειδή στις μέρες μας διαδίδονται οι ιδέες και αντιλήψεις της «Νέας Εποχής», που θέλει όλες τις θρησκείες να οδηγούν εξίσου στον ίδιο τάχα Θεό.

Για τους Ορθοδόξους η καθαρότητα της πίστεως αποτελεί το ασάλευτο θεμέλιο στον αγώνα τους για τη θέωση: Η ορθή πίστη είναι «το μέγα και πρώτον της σωτηρίας φάρμακον» (όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής). Αλλά και για τους ετερόδοξους αδελφούς μας η ακριβής οριοθέτηση της αλήθειας δείχνει τον δρόμο της επιστροφής στον πατρικό τους οίκο, την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η αποκοπή της δυτικής Χριστιανοσύνης από το σώμα της Εκκλησίας δεν προήλθε από διοικητικές ή εθιμικές απλώς διαφοροποιήσεις, αλλά από μια βαθιά αλλοίωση του εκκλησιαστικού βιώματος, η οποία και δημιούργησε ένα χάσμα ζωής ανάμεσα σε δύο κόσμους. Το αυτονόητο χρέος του σεβασμού των διαφορετικών πιστευμάτων, οι ανυπόκριτα φιλόφρονες διαθέσεις και οι ευσεβείς ενωτικοί πόθοι δεν μας δίνουν το δικαίωμα να παρασιωπούμε ή να συσκοτίζουμε αυτή την πραγματικότητα.

Διασώζονται, βέβαια, και σήμερα στην παπική Δύση υπολείμματα της πατερικής παραδόσεως, κυρίως στον χώρο του μοναχισμού.

Και αναμφίβολα υπάρχουν πολλοί ταπεινοί μοναχοί ή απλοί πιστοί, που αφιερώνουν τη ζωή τους στην προσευχή και σε έργα αγάπης.

Ωστόσο, τα όσα θετικά στοιχεία διατηρήθηκαν στη δυτική παράδοση, δεν στάθηκαν

ικανά να αποτρέψουν τη διαστρέβλωση του Χριστιανισμού και τη μετάλλαξη της Εκκλησίας της Ρώμης σε κοσμικό κράτος με θεοκρατικό καθεστώς, μετάλλαξη που αναπόφευκτα επακολούθησε την εξέλιξη του παπικού θεσμού.

Παραδίδοντας το τεύχος τούτο στους αδελφούς μας, σε εποχή που ο συγκρητισμός και η εκκοσμίκευση έχουν ναρκώσει την εκκλησιαστική συνείδηση των περισσότερων από εμάς, ευχόμαστε να συναισθανθούμε όλοι το χρέος αλλά και να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη που έχουμε ως φύλακες και προασπιστές της Ορθοδοξίας. Αυτό το χρέος και αυτή τη δύναμη επισημαίνουν οι πατριάρχες της Ανατολής στην ιστορική Εγκύκλιό τους του 1848: «*Παρ' ημίν ούτε Πατριάρχαι ούτε Σύνοδοι εδυνήθησάν ποτε εισαγαγείν νέα, διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας εστί αυτό το σώμα της Εκκλησίας, ήτοι αυτός ο λαός, όστις εθέλει το θρήσκευμα αυτού αιωνίως αμετάβλητον και ομοειδές τω των Πατέρων αυτού*».

Ιερά Μονή Παρακλήτου

Διαβάστε ολόκληρο το φυλλάδιον πατώντας [εδώ](#)

"Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους πατέρες της Ιεράς Μονής Παρακλήτου για την ευλογία που έδωσαν να αναδημοσιεύσουμε το βιβλίο τους στην ιστοσελίδα μας"

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ